

26.2x36.82	1/2	20	עמוד	גלובס - כותרת	23/06/2016	53858071-7
בריטמן אלמגור זהר - משרד ראיית חשבון DELOITTE - 87810						

שחקן הפוקר הישראלי שגורף עשרות מיליונים בטורנירים בחו"ל חייב במס על הכנסות מעסק

אלה לויזינריב, "דין וחשבון", עמ' 20:21

ביהמ"ש קיבל את עמדת רשות המסים: חייב שחקן פוקר במס על "הכנסות מעסק" בגין זכויות בטורנירים בחו"ל

להפסיד בפוקר מול מישה אשר

רפי אמית בילה את מרבית זמנו כמשחקי פוקר ברחבי העולם ונחל הצלחה רבה: במהלך שנות האלפיים הוא זכה ב-20 מיליון שקל בטורנירים, ובנוסף גרף עוד מיליוני דולרים שלא תועדו • אמית טען כי אינו תושב ישראל, וכי גם אם הוא חייב במס בארץ – הרי שמדובר במס על הכנסה מהימורים ולא ממשלח יד – ולכן שיעורו הוא רק 25% • ביהמ"ש: אמית רכש מיומנות שאינה נחלת הכלל, והזמן והכסף שאותם השקיע במשחק כדי להפיק תועלת כלכלית, מוכיחה את העובדה כי הפך את העיסוק בפוקר למקצוע / אלה לויזינריב

זמן ממושך, באוסטרליה, פנמה, ברצלונה, אמסטרדם, הקריביים, תאילנד, הונג קונג, יפן ולונדון. בממוצע, בשנים 2004-2010, שהה אמית בישראל כ-141 ימים בשנה. ואולם, בשנת 2007, בגינה נדרש לשלם מס, שהה בישראל במשך כ-30 ימים בלבד, תוך שהוא מבלה את מרבית השנה במדינות רבות אחרות "כשחקן וכבליין". מבחינה פיננסית, ניהל אמית חשבון בנק בארה"ב והמשיך להפקיד כספים גם לחשבון הבנק שלו בישראל במהלך תקופת שהייתו בחו"ל. בשנים 2002-2008 הגיע אמית לישראל לביקורים של מעל חודש ימים, לטענתו למטרת חתונות של חברים או לחגים. לאמית לא הייתה מכונית – לא בישראל ולא בחו"ל – אך היו לו מספר נכסי נדל"ן בארץ, שנוהלו על-ידי בני משפחתו, ובהמשך רכש גם דירה בטורונטו. את הקביעה כי אמית היה תושב ישראל בשנת 2007, ביסס השופט על העובדה כי אמית לא היכה שורשים של ממש בכל מקום אחר בעולם, וכן על העובדה

שניתח את שאלת התושבות של אמית לצורכי מס, וכן את מהות הזכויות במשחקי הפוקר – האם מדובר בהכנסה מעסק או בהכנסה מהימורים. בפסק דין שניתן לאחרונה במחלוקת, קבע ביהמ"ש כי הגם שאמית שהה בחו"ל פרקי זמן ממושכים כשחקן פוקר מקצועי וכת"ר, בשנת 2007 הוא נחשב תושב ישראל לצורכי מס. בהתאם לפקודת מס הכנסה, תושב ישראל הוא מי שמרכז האינטרסים הכלכליים והאישיים שלו בישראל, ובה נמצא "בית הקבע" שלו, וכן מי ששוהה בישראל 183 ימים בשנה או 30 ימים בשנה ו-425 ימים במצטבר במהלך שלוש שנים. אחת האינדיקציות לתושבות, הינה קיומו של "בית קבע" בישראל או במדינה אחרת בעולם – בית מגורים מרכזי. בפסק הדין ציין השופט, כי אורח חייו של אמית מקשה על זיהוי "בית הקבע" שלו. הוא התגורר בשורה ארוכה של דירות, בתים ובתי מלון בכל רחבי תבל, ובין היתר בלאס וגאס (שם שהה

עוד, כי ההכנסה מהזכויות בטורנירים מהווה הכנסה מעסק, וביקש לחייב את אמית במס בהתאם לשיעורי המס החלים על הכנסה מעסק (עד 50%) ולא על הכנסה מזכויות פרסים והימורים (25%) – ובהתאם לכך הוציא לאמית שומת מס הכנסה לשנת המס 2007. אמית דחה את דרישת רשות המסים וטען, כי קשרי התושבות שלו לישראל נותקו כבר בשנת 2002, עם נסיעתו הארוכה החיים שלו עבר לחו"ל ולכן אין הוא חייב במס בכלל בישראל על כספי הזכייה בפוקר. עוד טען, כי גם אם הוא חייב במס בארץ, פוקר הוא משחק מזל שהשתתפות בו אינה יכולה להוות הכנסה מעסק, ולכן שיעור המס צריך להיות מוגבל ל-25%, כפי שחל בשנת 2007 על הכנסה מהימורים, הגרלות ופרסים.

שאלת התושבות
המחלוקת הגיעה אל פתחו של בית המשפט המחוזי בת"א,

גיל 23 בילה רפי אמית (אמתיקשילי) את מרבית זמנו כמשחקי פוקר ברחבי העולם. הוא טס לפרקי זמן ממושכים לחו"ל, שיחק במשחקים מזדמנים בבתי קזינו, באמצעות אתרי אינטרנט ובטורנירים מאורגנים. עם הזמן, צבר אמית שם בינלאומי כשחקן מוכשר ומוצלח, נכתבו עליו כתבות בעיתונות והוא נחל הצלחה רבה בתחום. הוא היה כליכר טוב, עד שבמהלך שנות האלפיים הוא צבר סכומי כסף ניכרים מזכויות במשחקי פוקר – לפחות 20 מיליון שקלים מזכויות בטורנירים לגביהם שמר תיעוד, וכן גרף לפי ההערכות מיליוני דולרים נוספים לא מתועדים. ובדיוק בנקודה הזו התיישב לצדו על שולחן ההימורים מס ההכנסה, וביקש נתח מהזכויות שלו. רשות המסים, בראשות משה אשר, טענה כי אמית הוא תושב ישראל, ולכן – למרות שהזכויות התקבלו בעקבות השתתפות בטורנירים בחו"ל – הוא מחויב במס בארץ. פקיד השומה טען

מומחי מס: "פסק הדין הרחיב ההגדרה של תושב ישראל לצורכי מס"

מדינה, אולי חברות במועדון כלשהו או יצירת מעגל עסקי הקושר אותו לאותה מדינה, ועוד". לדברי רו"ח אלי אליס, שותף ומנהל מחלקת מיסוי בינ"ל בפירמת BDO ז'יריהאפט, "בפסק הדין יורד ביהמ"ש לפרטי פרטים ומתווה קווים מנחים בשאלת בחינת תושבות יחיד, שהינה שאלה כבדת משקל. לפסק הדין זה השלכות רבות, וניתן ללמוד ממנו על האופן שבו ביהמ"ש מנתח את הגדרת התושבות של יחיד, אופן מיסוי הכנסות שהופקו בחו"ל ופרקטיקה להתנהלות מול רשות המסים".

מוסיף, כי "לפי עמדת רשות המסים – וכפי שגם עולה מדברי ביהמ"ש – קיים קושי מהותי להכיר באדם כחסר תושבות לצורכי מס באף מדינה בעולם, וככל שכל כך הם פני הדברים, הרי שאותו אדם שטוען לחוסר תושבות נתפס כמי שמעולם לא ניתק את תושבותו ממדינת המקור. על-מנת שאדם ינתק את מרכז חייו בצורה מוחלטת, לא די שלא יישב כתושב של אף מדינה אחרת, אלא עליו 'להכות שורשים' במדינה כלשהי. שורשים אלו יכללו, למשל, 'בית קבע' המשמש לאותו אדם בית, כלשוננו, שימור חוג חברים באותה

"בפסק הדין נקבע כי העובדה שהנישום שמר את רוב כספו בארץ והעביר את עיקר רווחיו לארץ מהווה אינדיקציה למרכז חייו של הנישום... ולכן אדם ש'חי על הקו' וטוען לתושבות מחוץ לישראל, ייטב שלא יהיה בידו חשבון בנק ישראלי"

ימים בשנתיים שקדמו לשנת המס – עדין ייחשב כתושב ישראל". עו"ד רו"ח יתח שמחוני, מנג'ר בכיר במחלקת מיסוי ישראלי בפירמת הייעוץ וראיית החשבון דלויט ישראל

וטוען לתושבות מחוץ לישראל, ייטב שלא יהיה בידו חשבון בנק ישראלי. הקביעה בעניינו של אמית הינה מקרה קיצוני, בו אדם ששהה 30 יום בלבד בשנת המס בארץ ושהה פחות מ-425

פסק הדין של השופט הארי קירש, המנתח באופן מפורט את שאלת תושבותו של אדם לצורכי מס, יוצר עניין בקרב מומחי המס, שרואים בו פסק דין מהותי שישפיע על התנהלות לקוחותיהם הטוענים כי אינם תושבי ישראל לצורכי מס. לדברי רו"ח אסף אפרתי, "במסגרת פסק הדין הורחבה ההגדרה של תושב ישראל, ובין היתר נקבע כי העובדה שהנישום שמר את רוב כספו בארץ והעביר את עיקר רווחיו לארץ מהווה אינדיקציה למרכז חייו של הנישום, כחלק מ'האינטרסים הכלכליים', ולכן אדם ש'חי על הקו'

19.1x30.28	2/2	עמוד 21	גלובס - כותרת	23/06/2016	53858079-5
בריטמן אלמגור זהר - משרד ראיית חשבון DELOITTE - 87810					

(צילום: פלאש 90)

אשר. הרשות טענה כי אמית תושב ישראל, למרות שהותו הקצרה בארץ

ביהמ"ש: "גם אם נקבל כעובדה מוכחת כי היה מכור למשחק, אין בכך כדי להעלות או להוריד. לעניין קיומו של משלח יד (או עסק) המניע לעצם העיסוק איננו מכריע. גם אם אדם פועל מתוך התנהגות כפייתית, אך עושה זאת באופן מקצועי ותדיר ומפיק תועלת כלכלית מהעיסוק, הריהו עוסק במשלח יד"

ביהמ"ש: "אמנם מן ההיבט המשפטי הפורמלי אדם פלוני עשוי להיות חסר תושבות, אם הוא איננו עומד במבחני התושבות של אף מדינה בעולם. אולם מקרים כאלה יהיו, מטבע הדברים, נדירים, ולא בקלות ישעה ביהמ"ש לטענה כי אדם גם איננו תושב ישראל וגם איננו תושב של כל מדינה אחרת בעולם"

הוא מעולם לא טען שהינו תושב ארה"ב ולא הגיש דוחות מס לשלטונות המס בארה"ב. השופט ציין, כי אמית נכח בישראל פרקי זמן ממושכים, הרבה מעבר לאדם שהגיע לביקורי מולדת קצרים. השופט התייחס לטענת אמית, כי הוא "חסר תושבות", בהיותו מנהל אורח חיים של נדירים, וציין כי "אמנם מן ההיבט המשפטי הפורמלי אדם פלוני עשוי להיות חסר תושבות, אם הוא איננו עומד במבחני התושבות של אף מדינה – הדוגמא הקלאסית לכך הוא אדם החי על יאכטה ושט לו ממקום למקום, מבלי שיהיה לו בסיס קבע כלשהו על היבשה. אולם, מקרים כאלה יהיו מטבע הדברים נדירים, ולא בקלות ישעה ביהמ"ש לטענה כי אדם גם איננו תושב ישראל וגם איננו תושב של כל מדינה אחרת בעולם".

חיים סביב המשחק

ביהמ"ש בחן את סכומי הזכייה עליהם דיווח אמית, וציין כי לפי המתועד, זכה אמית בטורנירים שונים בחו"ל בסכומים הבאים: ב-2005 – כ-511 אלף דולר; ב-2006 – כ-186 אלף דולר; ב-2007 – כ-244 אלף דולר; ב-2010 – כ-14 אלף דולר. בנוסף, עד 2010 צבר אמית כ-2.4 מיליון דולר בזכיות בפוקר במשחקים מקוונים באינטרנט. לכך, יש להוסיף משחקים מזדמנים בבתי קזינו, שם בילה אמית את מרבית זמנו, אך לא סיפק אינפורמציה על סכומי הזכייה בהם. השופט קירש ציין, כי בשנים 2006-2010 העביר אמית סכומי מטבע חוץ משמעותיים

מאוד מחו"ל לחשבון הבנק שלו בישראל. רשות המסים ואמית לא הצליחו להגיע להסכמות לגבי הסכום המרויך שהועבר, אך הסך המצטבר הגיע לסכום הקרוב ל-5 מיליון דולר (כ-20 מיליון שקלים), שרובו ככולו נבע מזכיות במשחקי פוקר. לבסוף, העמיד השופט את הכנסתו החייבת של אמית ממשחקי פוקר בשנת 2007 על סך של כ-1.4 מיליון שקל. באשר לשאלה האם מדובר בהכנסה מעסק/משלח יד או מהימורים, ציין השופט קירש כי הרווח ממשחקי הפוקר יהיה חייב במס כהכנסה ממשלח יד, כיוון שאמית שיכלל את הפעילות שלו בתחום לכרי עבודה, לא עבר בשום עבודה אחרת וחיו סבבו סביב המשחק. ביהמ"ש ציין, כי "צבירת מיומנות בשלבי ההימורים עשויה להיות מרכיב בהיווצרות משלח יד בידי השחקן המנוסה". השופט ציין כי אמית רכש מיומנות שאינה נחלת הכלל, והזמן והכסף אותם השקיע במשחק על-מנת להפיק תועלת כלכלית, מוכיחה את העובדה כי הפך את העיסוק בפוקר למקצוע. השופט דחה את טענתו של אמית, כי עסק בפוקר עקב התמכרות למשחק ולכן אין מדובר במקצוע. "גם אם נקבל כעובדה מוכחת כי היה מכור למשחק, אין בכך כדי להעלות או להוריד. לעניין קיומו של משלח יד (או עסק) המניע לעצם העיסוק איננו מכריע", נקבע. "גם אם אדם פועל מתוך התנהגות כפייתית, אך עושה זאת באופן מקצועי ותדיר ומפיק תועלת כלכלית מהעיסוק, הריהו עוסק במשלח יד".